

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 226/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. Z., Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. F. K., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 353/05 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 C 51/03) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Z. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2007 doručená sťažnosť M. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bardejov

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 353/05 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 4 C 51/03).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „... prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal svojim písomným podaním zo dňa 22. 7. 2002 na Okresný súd v Bardejove ako súdu miestne a vecne príslušnému návrh na začatie konania proti odporkyni R. Z., ktorým sa voči nej domáham zrušenia a vyporiadania BSM.

Konanie na Okresnom súde v Bardejove sa vedie pod sp. zn. 4 C 51/03.

Po podaní návrhu na začatie konania súd I. stupňa vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 12. 10. 2005, ktorého sa zúčastnil môj právny zástupca. Uznesením Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4 C 51/03 zo dňa 12. 10. 2005 bolo zastavené konanie v časti o vydanie vecí malotraktor s príslušenstvom, sústruh domácej výroby, stĺpová vrtačka, kováčska vyhňa, elektrická kosačka domácej výroby, okružná píla domácej výroby a sada kľúčov gala, a nárok mňa, sťažovateľa, na vyporiadanie BSM a vydanie vkladnej knižky z roku 1982 založenej v S. so zostatkom 12.000,- Sk vylúčil na samostatné konanie. Toto uznesenie procesného súdu bolo môjmu právnenému zástupcovi doručené dňa 19. 10. 2005.

Prakticky od tohto posledného meritórneho pojednávania uskutočneného dňa 12. 10. 2005 súd vo veci nekoná, je nečinný.“

Ďalej sťažovateľ uviedol, že „súd v období od 12. 10. 2005 do súčasnej doby nekonal dostatočne aktívne a sústredene a svojou neefektívnou činnosťou spôsobil zbytočné prietahy v namietanom konaní, čo má za následok porušenie základného práva uvedeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR“.

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil sťažnosť na prietahy v konaní z 8. augusta 2007 adresovanú predsedovi okresného súdu, ako aj jeho odpoveď z 21. augusta 2007, v ktorej okresný súd konštatoval, že k zbytočným prietahom v konaní došlo. Ďalej predseda okresného súdu uviedol, že „Na odstránenie prietahov som dnešným dňom prijal opatrenie, ktorým bolo zákonnej sudkyni uložené v lehote do 10. 9. 2007 vykonať úkony, ktorým prietahy v konaní budú odstránené“.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„1. Okresný súd v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn.: 4 C 51/03 porušil základné právo M. Z., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. M. Z. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 50.000,- Sk (slovom: päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Bardejove povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresnému súdu v Bardejove prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 4 C 51/03 konal bez zbytočných prieťahov.

4. Okresný súd v Bardejove je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia M. Z., ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi sťažovateľa advokátovi JUDr. F. K., P. vo výške 7.424,60 Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 206/03) je jedným z dôvodov odmietnutia návrhu jeho zjavná neopodstatnenosť, ktorú v konaní o sťažnosti možno vysloviť v prípade, ak ústavný súd nezistil priamu príčinnú súvislosť medzi postupom orgánu štátu a namietaným porušením základných práv. O zjavnej neopodstatnenosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu označeného základného práva, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti alebo z iných dôvodov.

Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na konanie (napr. IV. ÚS 188/03, IV. ÚS 213/03).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone (medzi ktoré posudzovaný prípad nepatrí). Ústavný súd je preto viazaný aj tvrdením sťažovateľa o tom, kedy podľa jeho poznatkov začala nečinnosť všeobecného súdu v konaní, v ktorom podľa neho došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. IV. ÚS 102/05).

Ako už bolo uvedené, sťažovateľ v sťažnosti poukázal na to, že *„súd v období od 12. 10. 2005 do súčasnej doby nekonal dostatočne aktívne a sústredene a svojou neefektívnou činnosťou spôsobil zbytočné prieťahy v namietanom konaní, čo má za následok porušenie základného práva uvedeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR“*. Prípadné prieťahy v napadnutom konaní vzniknuté pred označeným obdobím nenamietal, a preto sa ústavný súd obdobím, ktoré predchádza uvedenému dátumu, nezaoberal.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa podaním z 8. augusta 2007 sťažoval na prietahy v konaní okresného súdu jeho predsedovi, ktorý v odpovedi z 21. augusta 2007 uznal sťažnosť za dôvodnú a konajúcej sudkyňi uložil do 10. septembra 2007 vo veci vykonať úkony smerujúce k odstráneniu prietahov. Z informácie okresného súdu poskytnutej ústavnému súdu vyplýva, že 30. augusta 2007 bol nariadený termín pojednávania na 8. november 2007.

Na základe týchto zistení ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ pred tým, než sa obrátil na ústavný súd, podal sťažnosť na prietahy v konaní, čím využil právny prostriedok nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Na sťažnosť z 8. augusta 2007 odpovedal predseda okresného súdu podaním z 21. augusta 2007. Sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní pred okresným súdom podľa čl. 127 ústavy z 24. augusta 2007 bola odovzdaná na poštovú prepravu 30. augusta 2007 a ústavnému súdu bola doručená 4. septembra 2007.

Ústavný súd konštatuje, že využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mal sťažovateľ po 1. apríli 2005 právo podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mal sťažovateľ k dispozícii a úspešne ho aj využil ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Po upozornení predsedu okresného súdu na prietahy možno z ďalšieho postupu okresného súdu vyvodiť, že predseda okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia vo veci, keď zákonná sudkyňa 30. augusta 2007 nariadila termín pojednávania na 8. november 2007, čím sa konanie urýchlilo a zabezpečil sa jeho ďalší plynulý priebeh. V dôsledku toho došlo aj k odstráneniu nepriaznivého stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu znamená, že sťažnosť z toho dôvodu nie je opodstatnená.

Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2007